

et andet Sprog end det, der benyttes i det Land, hvor Varerne ere frembragte, skal i og for sig ikke betragtes som urigtig Angivelse af Varnernes Frembringelsessted, altsaa netop at fastholde dette, at selv om det paa Varen findes et engelsk Ord, har vedkommende, der kober det, ikke Ret til af den Grund at tro, at Varen er frembragt i England. Bestemmelsen er saaledes almindelig, og deraf følger ogsaa, at det er fuldstændig besøjet, naar jeg har taget selve Varens Navn med som salbende ind under denne Bestemmelse, altsaa rettere sagt ind under Vædringsforslaget. Udvalgets Vædringsforslag vil komme til at ramme Varens Navn, have vi f. Eks. et saadant Varenavn som sorties—dø—bal, som der nævntes før, vil det blive ramt af Udvalgets Vædringsforslag.

Fogtmand: Den højtærede Indenrigsminister antydede, at han mellem 2den og 3dje Behandling vilde søge en Forhandling med Udvalget om en ny Affattelse af den § 6, som ventelig vil blive udstemt ved denne Behandling, og den ærede Ordfører antydede, at han mente, at han og Fleertallet i Udvalget vare meget villige til at optage en saadan Forhandling. I den Anledning vil jeg blot gøre en Henstilling. Det angaar den Paragraf, som handler om det røde Kors, brugt som Varemærke, og det er den Henstilling, om man, hvis man optager Tanken igen om at udelukke dette, saa dog ikke kunde indskrænke sig til at sige: For Fremtiden indregistreres ikke Varemærker af denne Art. Det synes mig nemlig noget urimeligt, at man først har givet en Varemærkelov, hvorefter man sikker ved, at den, som først har faaet et Varemærke indregistreret, og som har det, han kan bruge det, og ingen kan tage det fra ham, men saa ikke ret længe efter at denne Varemærkelov er udkommen, forandre vi det saaledes, at vi netop selv tage dette Varemærke fra vedkommende. At man derimod sikrede sig for Fremtiden, at det ikke i forskellige Kombinationer og paa forskellige Maade blev benyttet, kan jeg forstaa, men det forekommer mig at være noget urimeligt at bryde med den Ret, som man har givet visse Personer i Forvejen, og jeg haaber, at Udvalget vil have sin Opmærksomhed rettet paa dette Forhold, hvis det kommer til at indsætte Paragraffen paa ny.

Reis: Da der er gjort adskillige Henstillinger til det ærede Udvalg om at tage nogle Spørgsmaal under Overbvejelse i Tiden mellem anden og 3dje Behandling, turde jeg maasse ogsaa benytte Lejligheden til at frem-

føre et Spørgsmaal til den ærede Ordfører eller til den højtærede Minister, og hvis Resultatet deraf ikke er klart, da bede dem tage Spørgsmaalet under Overbvejelse samtidig med de andre. Jeg skal kunne det til det Forslag, der er stillet af Mindretallet i Udvalget, som altsaa har paabudt, at ved Anvendelsen af fremmede Sprog paa Varnernes Indpakning skal der være tilføjet en Betegnelse, som viser Produktionsstedet, altsaa at det er dansk Produkt. Jeg skal tillade mig at spørge: Er det Mening, at dette skal anvendes f. Eks. paa Cigarer? Som bekendt har Cigarproduktionen taget et stærkt Opsving her hjemme, og vi faa jo altid Cigarer i saa straalende Indpakning og Udstyrelse som muligt. Der er stor Konkurrence i saa Henseende. I Reglen melde de sig med det spanske Sprog, om det er mer eller mindre godt Spansk, skal jeg lade være usagt, men de forkynde sig som kommende fra Habana, Buella del Abajo. Dette er man saa vant til at se, at man i Reglen ikke ser andet. Jeg skal altsaa spørge: Er det for Fremtiden Mening, at Cigarer ikke maa sælges her i Landet, hvad enten de ere producerede i Bremen eller Hamborg eller i vore egne hjemlige Fabrikker, uden at de ere forsynede med Mærker, som angive det Sted, hvor de ere spundne eller rullede, t. Eks. Kjøbenhavn. Dernæst vil jeg rette et andet Spørgsmaal med Hensyn til et Punkt i § 1. Der staar, at hvis Varen selv eller dens Indpakning eller Etiket er forsynet med Betegnelser, som urigtig angiver Prisbelønninger, der ere vundne, o. s. v.; skal dette Forhold straffes. Det er bekendt nok, at de udenlandske Cigaretter fremstille sig i Reglen med straalende Cirkler af Medailler, den ene smukkere end den anden. I Kommissionsbetænkningen, som er omdelt, staar der en Bemærkning dette vedrørende, hvori det siges, at man ikke har ment, at Fantastimedailler skulle være forbudte, altsaa Anbringelsen af saadanne Fantastimedailler skulle ikke rammes af Lovens Straffebestemmelser, men jeg ser ikke, at denne Tanke har fundet noget Udtryk i Loven, som den er affattet, og det kunde altsaa nok være et tvivlsomt Spørgsmaal, hvorved mange kunne komme i Forlegenhed. Folk ere nu en Gang vante til at faa deres Cigarer med dette straalende Udseende, og det kunne de ikke faa i Fremtiden. Det er ganske vist saa, at disse Medailler skulle absolut bibringe Folk det Indtryk, at det er særlig udmærkede Varer, de faa, men man ved ogsaa, at Folk aldrig give sig Tid til at undersøge paa disse Medailler, om de fremtræde som hidrørende fra en eller anden